

Duchovní význam svátku Zvěstování Panny Marie - 25. března

Sv. Ludvík M. Grignon z Montfortu píše, že svátek Zvěstování Panny Marie je hlavním svátkem těch, kteří se zasvětili Panně Marii a proto ho mají každý rok oslavit se zvláštní zbožností a především rozjímat, ctít a napodobovat onu závislost, se kterou se Věčné Slovo Panně Marii podrobilo. Můžeme říci, že svátek Zvěstování je příčinou a obsahuje v sobě jako v semeni všechny ostatní mariánské svátky, neboť zde se Marii dostává její důstojnosti, kterou převyšuje i všechny anděly. Je to den, kdy Bůh takří-

kajíc vyznává ústy archanděla Gabriela svou lásku k této nedostižné ženě, kterou vlastníma rukama jako lásky nejhodnější utvořil: Ave Maria...

Je to den, kdy Panna Maria svým „Fiat“ plní jednu jedinou podmínku, kterou Bůh stanovil a přenechal svému tvor, aby mohl být svět spasen. Panna Maria tímto Fiat dává svůj plný souhlas ke všemu, co Bůh zamýšlí, jsou v něm obsaženy její slzy pod křížem i její probodené srdce.

Je to den, kdy se Bůh stává člověkem a sestupuje do lůna Panny Marie — něco neslýchaného i pro anděly a nejukrutnější trest pro ďábla i jeho přívržence. Sv. Ludvík k tomu dodává, že v lůně Mariiň jako ve svatostánku si Bůh přeje přijímat úctu klanění od andělů i od lidí. Slavnost Zvěstování je i dnem, kdy se Maria stává Matkou, protože dostává Syna. **Tento den nemá v historii obdoby**, neboť Panna, ve svém panenství neporušená, dostává Syna; stává se matkou a zůstává pannou.

V širším kontextu je pak slavnost Zvěstování Panny Marie i oslavou vznešenosti mateřství jako takového. V moderní době je však mateřství pošlapáváno masově rozšířeným, do nebe volajícím zločinem: vraždami nenarozených dětí v mateřském lůně. Tento zločin je dennodenně páchan před zraky netečné společnosti a za podpory státu, v rozsahu, který nemá v historii obdoby. Dů-

stojnost mateřství je ve stále větší míře ohrožována aplikací metod umělého oplodnění, antikoncepcí a všeobecným útokem na instituci manželství. Proto je svátek Zvěstování Panny Marie v řadě zemí tradičně spojován se vzpomínkou na oběti těchto zločinů a s veřejnými vystoupeními proti těmto zlům.

Jediné, co nám zbývá, je obrátit se k Bohu na přímluvu Matky Boží Panny Marie. Z historie víme, že tento postup často „dělal divy“, i když situace se jevila vnějškově bezna-

dějná.

Připomeňme si bitvu u Lepanta r. 1571, kdy modlitba sv. růžence zahнала Turky, jejichž mnohem silnější námořní flotila se ocitla až u italských břehů, dále bitvu na obranu Vídně před několikanásobně početnější tureckou armádou r. 1683, **nebo r. 1955 rakouské růžencové křížové tažení za odchod sovětských vojsk**. Objektivně se při těchto událostech všechno zdálo být jednoznačně prohrané, šance dobra na úspěch byly téměř nulové. Jenže **Bůh má vždycky poslední a rozhodující slovo**, k němuž je třeba připočíst i slovo té, která řekla Pánu prostřednictvím anděla své „Staň se mi podle Tvého slova!“

V tom je naše naděje, nikoli jako pouhá možnost, ale jako **pevná důvěra v Boží pomoc**. **Prosíme velmi, spojte se s námi v tento den duchovně modlitbou.**

Císař Konstantin před bitvou na Mulvijském mostě r. 312, kdy se situace pro něho také zdála být beznadějná, měl vidění sv. Kříže se slovy: V tomto znamení zvítězíš! I nám Božský Spasitel nabízí vítězství skrze znamení sv. Kříže, na němž zemřel pro naši spásu, a skrze svoji Matku a vždy Pannu Marii, která stála na Golgotě pod jeho křížem.

z emailové pošty